

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/95/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010776
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3824010776.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. E., F. C. F., C. C. XXX/X/XX, trestne stíhanému pre čin, obžalobou právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 5. februára 2026 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. júla 2025, sp. zn. 2T/76/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/76/2024, zo dňa 7. júla 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí D. B., nar. XX.XX.XXXX a G. B., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 46/2022 - 149 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27Cop 34/2023 - 173 zo dňa 30.05.2023 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9P 47/2022 - 118 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 15Cop 71/2023 zo dňa 16.11.2023, bol zaviazaný platiť počnúc právoplatnosťou rozsudkov matke detí H. B. výživné 400,- eur mesačne najneskôr do posledného dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v F. úmyselne vyhýbal od 20.06.2023 do 07.07.2025 tým, že nebol nikde reálne a oficiálne zamestnaný, bol aj spoločník a konateľ vo viacerých spoločnostiach, podľa jeho vyjadrenia na Okresnom súde Prievidza vo veci sp. zn. 18P 46/2022 mal príjem od 1.300,- do 1.500,- eur mesačne zo živnosti a z firiem, v ktorých bol konateľ a spoločník, pracoval len brigádnicke, pričom nebol a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, s jednou firmou má uzatvorenú mandátnu zmluvu, od 06.12.2022 zaniklo jeho živnostenské oprávnenie a to jeho oznámením, od 17.06.2023 do 15.12.2023 bol síce práceneschopný, avšak odbornými vyšetreniami mu nebolo objektívne zistené žiadne ochorenie a magnetickú rezonanciu, na ktorú bol poslaný absolvoval až 14.02.2024, avšak jej výsledok nepriniesol ani po opakovanej výzve do neurologickej ambulancie, hoci mu boli dňa 27.06.2023 a 14.07.2023 predpísané lieky, tieto v lekární nevybral, teda sa nepodroboval farmakologickej liečbe a vybral až lieky predpísané lekárkou po 09.10.2023, od decembra 2023 do 07.07.2025 zaplatil poškodenej H. B. spolu 720 eur a na výživnom jej zostal dlhovať 9280 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení obžalovaný podal proti nemu odvolanie. Dodatočne podané odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„1 Podľa ustanovenia § 306 ods. 1. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v texte tiež ako „TP“): Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

2 Podľa ustanovenia § 309 ods. 1 TP: Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

3 Podľa ustanovenia § 311 ods. 1 a ods. 2 TP: (1) V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. (2) Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

4 Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.07.2025, sp. zn.: 2T/76/2024 (ďalej v texte tiež ako „Rozsudok“) v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. E., I. F., prechodne bytom F. C. C. XXX/X/XX, SR pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, právne zastúpeného J. H. K., advokátom so sídlom L. XXX, F. XXX XX, SR, IČO: XXXXXXXXX, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

5 Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané odvolanie dňa 07.07.2025, ktoré dopĺňame o nasledovné odôvodnenie:

6 Máme za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní dostatočne nezohľadnil osobné a majetkové pomery obžalovaného, čo mohlo mať zásadný vplyv na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby bol napadnutý rozsudok preskúmaný odvolacím súdom.

7 Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa nenachádzal v situácií, ktorá by preukazovala z jeho strany úmyselné zanedbávanie zákonnej povinnosti, ale naopak, obžalovaný reálne nedisponoval finančnými prostriedkami na jej plnenie. Obžalovaný je dlhodobo bez stabilného zamestnania či pravidelného príjmu a jeho finančná situácia mu neumožňovala hrať výživné v súdom stanovenej výške.

8 Nie je možné preto dospieť k záveru, že konanie obžalovaného bolo motivované úmyslom vyhnúť sa plneniu zákonom stanovenej povinnosti. Naopak, obžalovaný prejavuje snahu svoju situáciu riešiť a to takým spôsobom, že si aktívne hľadá zamestnanie a zaväzuje sa, že po získaní finančných prostriedkov bude výživné plniť riadne a vzniknutý dlh postupne uhradí.

9 Podľa § 86 ods. 1 písm. a) „Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.“

10 Podľa § 86 písm. a/ Tr. zák. totiž trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. (Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.10.2013 sp. zn. 3To/78/2013)

11 Se zreteľom k povaze projednávaného prípadu je súčasne nutno uviesť, že samotný pojem účinná lítosť (obecně) predpokladá dobrovoľné jednanie pachateľa, ktoré svedčí o jeho pozitívnom obratu vo vzťahu k trestnému činu a prípadným škodlivým následkům. Podmienky zániku trestnosti účinnou lítosťou

podle § 214 tr. zák. jsou splněny především tehdy, jestliže obviněný sám zaplatí dlužné výživné za inkriminovanou dobu, ale též v případech, jestliže někdo jiný za něho s jeho přičiněním zaplatí, než soud prvního stupně počne vyhlašovat rozsudek (srov. např. rozhodnutí publikované v Bulletinu Nejvyššího soudu České republiky /ČSR/ pod B 9/1971-104, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2007, sp. zn. 6 Tdo 1428/2006). (Uznesenie Nejvyššího soudu České republiky zo dňa 13.08.2008 sp. zn. 3 Tdo 760/2008)

6 Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním obžalovaný domáha, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. c/, alebo písm. e/ Trestného poriadku napadnutý Rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k.: 2T/76/2024 zo dňa 07.07.2025 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alebo podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodne sám rozsudkom vo veci tak, že ma ako obžalovaného oslobodí spod obžaloby. “

Odvolací súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, napriek žiadosti obžalovaného o odročenie verejného zasadnutia o odvolaní, nariadeného na deň 5.2.2026, nevyhovet žiadosti obžalovaného a dňa 5.2.2026 vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovaný v žiadosti o odročenie verejného zasadnutia uviedol, že o termíne verejného zasadnutia sa dozvedel dňa 4.2.2026 z telefonického rozhovoru so svojim obhajcom. Nakoľko nemal včas informáciu a nebolo mu doručené predvolanie na Krajský súd v Trenčíne, nemal dostatok času pripraviť sa na prejednanie veci.

Termín verejného zasadnutia dňa 5.2.2026 bol predsedom senátu nariadený dňa 15.1.2026 s pokynom upovedomiť o tomto termíne aj obžalovaného. Z kancelárie súdneho oddelenia senátu 3 boli zásielky pre strany konania odovzdané na prepravu dňa 16.1.2026. V písomnom upovedomení o termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný výslovne poučený aj podľa § 293 ods. 5 Tr. por. o možnosti a podmienkach vykonania verejného zasadnutia dňa 5.2.2026 aj v neprítomnosti obžalovaného.

Podľa obsahu písomností o doručovaní upovedomenia o verejnom zasadnutí obžalovanému bol poštou dňa 22.1.2026 vykonaný neúspešný pokus o doručenie obžalovanému na adrese, obžalovaným označenej (č. I. 49) na doručovanie písomností v tomto trestnom stíhaní. Dňa 23.1.2026 bol vykonaný druhý neúspešný pokus o doručenie, po ktorom znovu neúspešnom pokuse bola dňa 23.1.2026 zásielka uložená na pošte. Dňa 5.2.2026 bol stav zásielky taký, že bola uložená na pošte ako neprevzatá obžalovaným.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia dňa 5.2.2026 bez prítomnosti obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru o splnení zákonných podmienok pre vykonanie uvedeného verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Prvou rozhodnou skutočnosťou je to, že obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia len upovedomený a poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. S poukazom na ustanovenie § 66 ods. 3 Tr. por. (právna fikcia doručenia písomnosti, doručovanej v danom prípade do vlastných rúk), bolo dňa 5.2.2026 osvedčené, že obžalovaný si doručované upovedomenie neprevzal do troch pracovných dní od uloženia zásielky dňa 23.1.2026 po dvoch neúspešných pokusoch o doručenie. Z uvedených dôvodov podľa § 66 ods. 3 Tr. por. nastala právna fikcia riadneho doručenia upovedomenia vo verejnom zasadnutí obžalovanému dňa 28.1.2026. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že obžalovaný bol o právnej fikcii doručovania podľa § 66 ods. 3 Tr. por. v tomto trestnom stíhaní riadne poučený už krátko po vznesení obvinenia, konkrétne dňa 22.5.2024 (č. I. 50 druhá strana). S poukazom na ustanovenie § 292 ods. 4 Tr. por. bola u obžalovaného zachovaná zákonná lehota na prípravu verejného zasadnutia päť pracovných dní, ktorá zákonná lehota skončila uplynutím dňa 4.2.2026.

Z vyššie uvedených skutočností jasne vyplýva, že v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. bolo obžalovanému riadne a včas doručené upovedomenie o termíne verejného zasadnutia odvolacieho súdu v jeho veci dňa 5.2.2026 a že obžalovaný bol poučený o možnosti vykonať nariadené verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Preto odvolací súd dospel k záveru, že vykonaniu verejného zasadnutia dňa 5.2.2026 nebráni fyzická neprítomnosť obžalovaného na tomto verejnom zasadnutí.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 293 ods. 8 Tr. por. na prejednávany prípad, odvolací súd konštatuje, že obžalovaný žiadnym hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí dňa 5.2.2026, hoci o tomto termíne sa dozvedel nielen podľa právnej fikcie doručenia upovedomenia podľa § 66 ods. 3 Tr. por., ale aj podľa vlastného vyjadrenia, že sa o termíne verejného zasadnutia reálne dozvedel dňa 4.2.2026. Obžalovaný v obsahu žiadosti o odročenie verejného zasadnutia neuviedol žiadne objektívne prekážky, ktoré by mu bránili zúčastniť sa verejného zasadnutia dňa 5.2.2026, kde mohol osobne namietať nesplnenie zákonných dôvodov pre vykonanie verejného zasadnutia z dôvodu nedostatku času pripraviť sa na prejednanie veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil ani zákonné podmienky na odročenie verejného zasadnutia, nariadeného na 5.2.2026, podľa § 293 ods. 8 Tr. por.

S poukazom na uvedené odvolací súd vykonal verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednať odvolanie obžalovaného a rozhodnúť o ňom, bez prítomnosti obžalovaného, pretože podľa § 293 ods. 5 Tr. por. boli splnené zákonné podmienky na takýto postup. Na verejnom zasadnutí prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť a obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Odvolací súd svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu procesných chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Ako vyplýva z vyššie citovaných dôvodov podaného odvolania, obžalovaný namieta správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov. Vo vzťahu k namietaným vadám odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným

do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že obžalovaný nenamieta správnosť objektívnej stránky činu, teda správnosť skutkových zistení okresného súdu ohľadom zistení o neplatení výživného obžalovaným, ale namieta správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k preukázaniu naplnenia subjektívnej stránky činu, teda zavinenia vo forme úmyslu podľa § 15 Tr. zák.

V súvislosti posudzovaním otázky úmyselného zavinenia odvolací súd poukazuje na to, že vo všeobecnosti záver súdu o zavinení musí mať skutkový podklad vo výsledkoch dokazovania rovnako, ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Preto aj úmysel je nutné zistiť, či už pomocou priamych alebo nepriamych dôkazov. Priamym dôkazom o zavinení je jedine osobné vyjadrenie obvineného, či už priznáva alebo popiera zvinenie. Subjektívna stránka je totiž psychickým vzťahom, ktorý samozrejme nemožno pozorovať priamo. Preto vo vzťahu k zavineniu sú dôležité nepriame dôkazy, z ktorých možno na základe ich vyhodnotenia v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. vyvodiť závery o o skutkovej otázke zavinenia.

Východiskom pre skutkové zistenia o danosti vedomostnej a vôľovej stránke konania páchatela trestného činu podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. je významný obsah skutkovej podstaty tohto trestného činu, podľa ktorého páchatelom tohto trestného činu je ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýba svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Z hľadiska vedomostnej stránky obžalovaný musel vedieť o existencii svojej zákonnej povinnosti aj s poukazom na nevyvrátiteľnú právnu fikciu, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje (§ 15 zákona č. 400/2015 Z. z.). Z tohto dôvodu musela byť obžalovanému známa aj právna povinnosť prispievať mesačne oprávnenej osobe v minimálnej výške bez ohľadu na jeho schopnosti a možnosti v žalovanej dobe podľa § 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ak teda po objektívnej stránke obžalovaný bezpochyby neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, tak ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ani v minimálnej výške podľa 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z. z., pričom zdroje pre uspokojovanie svojich základných potrieb skrýval, aby nebolo možné vykonávať zrážky na výživné, tieto aj obžalovaným v dôvodoch odvolania nespochybnené skutočnosti zakladajú dôvod pre záver o naplnení pojmových znakov minimálne nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu pre preukázané neplnenie si zákonnej povinnosti vyživovať iného obžalovaným ani v minimálnej výške sú tak bezvýznamné všetky vyššie uvedené argumenty obhajoby v písomných dôvodoch odvolania proti správnosti záveru okresného súdu o preukázaní úmyslu obžalovaného.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu uložený trest je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.